

Pondelok veľkého týždňa

Jn 12,1-11

Priateľstvo Ježiša a nás

Poukázať na paralelu medzi priateľstvom Ježiša a našim priateľstvom¹

Keď je človeku najťažšie, niekedy nepomôže nik, len dobrý priateľ. Priateľ nás často pochopí viac ako vlastná rodina. „V núdzi spoznáš priateľa“ vraví nám overená múdrosť.

Vedel o tom aj Pán Ježiš. Preto v najťažšom životnom období prichádza, aby sa posilnil u priateľa Lazára.

Ježiš vedel, čo ho čaká v Jeruzaleme. Čítame, že bolo šesť dní pred Veľkou nocou, teda len šesť dní pred zradou a umučeníím. Nečudujeme sa preto, že Ježiš navštevuje svojich blízkych: Lazára a jeho sestry Martu a Máriu. Prichádza, aby si u nich trochu oddýchol, aby sa navzájom potešili a posilnili. O tom, akú úctu k Ježišovi títo traja súrodenci prechovávali, nám hovorí fakt, že Mária neváhala Ježišovi pomazať nohy pravým a veľmi drahým vonným olejom. Marta zasa svoju náklonnosť znovu prejavila tým, že sa o vzácných hostí štedro starala. A Lazár, pán domu, ten bol najlepším svedectvom Ježišovej moci, veď sám bol Ježišom vzkriesený z mŕtvych.

Ježiš prišiel, aby sa posilnil u priateľov, a zároveň, aby posilnil priateľov pred všetkým trápením, čo malo o pár dní prísť.

Prečo nám liturgia predkladá dnes, niekoľko dní pred Veľkou nocou, práve toto čítanie, práve túto udalosť z Ježišovho života? Prečo si apoštol Ján spomenul práve na túto udalosť? Cirkev totiž dobre pozná cenu priateľstva. Túto cenu pozná dokonca i sám Boh a Cirkev nás na túto cenu chce upozorniť, no nie hocijako, ale vo svetle Kristovho života, účinkovania a smrti pre priateľstvo, vernosť a lásku. Skúsme sa teraz spolu preniesť do domu Lazára.

Predstavme si, ako pri stole sedia hostia, stolujú. Marta sa stará, aby im nič nechýbalo, Mária odkiaľsi prináša nádobu so vzácnym olejom a Lazár všetkým okolo rozpráva o svojej smrti a o tom, ako ho Ježiš vzkriesil. Všetko to počúvajú farizeji a v preplnenej miestnosti, kdesi uprostred sedí Ježiš a bolestne hľadá na ľudí, pre ktorých onedlho zomrie... Všade je hluk a život a Pán sa snaží nabráť trochu ľudskej lásky od svojich priateľov. Kdesi tam v tom hluku sa zrazu objavíš ty brat – sestra, sme tam a nestíhame sa diviť, čo sa to deje okolo nás. Ježiš sedí oproti a pozeráme sa na seba. Registrujeme Judáša, ako sa zlostí pre peniaze, ale Ježiš pozerá na nás. Je to moment, kedy sa stretáme s priateľom. Počujeme, ako si za naším chrbtom farizeji

---

¹ Porov.: FARKAŠ, E.: Seminárna práca. Spišská Kapitula : 2004.

šepkajú: „Musíme ich zabiť oboch. Ježiša, aj toho Lazára!“ No my stále hľadáme na priateľa.

Zrazu si každý uvedomíme, že bez tohto priateľa by bol celý ďalší život zbytočný. Nebolo by to „ono“. Pomaly si začíname uvedomovať význam slova priateľ.

Kto raz spozná toto Ježišovo priateľstvo, začína úplne inak, nanovo vnímať svojich priateľov. Totiž to, ako preukázali svoju úctu k Ježišovi Mária, Marta a Lazár je i receptom pre nás. Naši priatelia sú hodní takejto služby od nás. Nebojme sa vyliatť vzácny olej nášho času na nohy človeka, ktorý potrebuje, aby sme ho podržali. Našou pomocou sa vtedy prevonia celý náš i jeho život. Nebojme sa poslúžiť a priložiť pomocnú ruku, tak ako Marta a postarajme sa o hostí, ktorých nám Pán posielal do nášho života. Veď nie nadarmo sa hovorí: „Host' do domu – Boh do domu“. A nebojme sa svedčiť o tom, čo v našom živote vykonal pre nás Ježiš, tak ako Lazár. A hlavne si dávajme pozor, aby sme pre vlastné pohodlie a lakomosť nezapreli Ježiša, tak ako Judáš.

I to nám hovorí dnešné evanjelium. Priateľstvo, láska a obetavosť nám pomôžu byť spasenými. Tak ako nás upozorňuje i Kniha Kazateľ v Starom zákone, keď vraví, že:

„Dvaja sú na tom lepšie ako sám človek: Za svoju námahu môžu dostať väčšiu odmenu, a keď padnú, jeden zdvihne druhého. Beda však samému, keď padne! Nemá pri sebe druha, čo by ho zodvihol“ (Kaz 4,9-10).

Amen.